

Achtergrondinformatie

Maria, zij die geloofde

Een tijd van wachten

Herhaaldelijk heeft Jezus de aandacht van zijn leerlingen erop getrokken dat zijn uur zou komen. Maar toen het uur gekomen was, heerste er een complete verwarring. Toch was de Maagd Maria aanwezig op Golgota. Zij ontving nog een zending van Jezus en vervolgens zag ze haar Zoon sterven, hij die de grote verkondiger was van barmhartigheid en naastenliefde. Maria, die alles in haar hart bewaarde, had ook de herinnering aan de woorden die de engel tot haar had gesproken: "Hij zal groot zijn en Zoon van de Allerhoogste genoemd worden. God de Heer zal hem de troon van David schenken. Tot in eeuwigheid zal hij koning zijn over het huis van Jakob en aan zijn koningschap zal geen einde komen" (Lucas 1,32). Toch leek alles ten einde en wat bleef er nu over van deze belofte? Jezus werd inderhaast van het kruis gehaald vlak voor de sabbat en rustte in een geleend graf.

De Maagd Maria heeft zich niet op zichzelf teruggeplooid in haar verdriet. In het cenakel heeft zij zich bij de apostelen gevoegd. Zij hoopte tegen alle hoop in, zoals Abraham, in het onmogelijke en deelde in het gebed van de apostelen. Had Jezus niet gezegd: "Als de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft hij alleen, maar als hij sterft brengt hij veel vruchten voort." (Johannes 12,24)

Trouw aan het gebed

De leerlingen bleven samen met Maria trouw in gebed en allen werden omgevormd. De Heer zelf is in hun hart komen wonen. Zo werden zij nieuwe mensen. De angst en aarzelingen waren verdwenen. Jezus had het aan Nicodemus gezegd: "Luister goed! Ik zeg je dat je alleen bij het Koninkrijk van God kan horen als je opnieuw geboren bent." (Johannes 3,3). In deze uiteenzetting zijn er twee werkwoorden die de volle aandacht vragen: 'geboren worden' en 'zien'.

'Geboren worden' ontvang je, je kan dit gebeuren niet zelf realiseren. Maria, die aanwezig is bij de leerlingen, heeft haar geloof kunnen delen met hen en de Heilige Geest heeft dit vruchtbaar gemaakt. Op dat ogenblik zijn die mannen 'nieuw geboren'.

'Zien', kunnen we terugvinden in het gesprek van Jezus op weg naar Emmaüs: "Wat zijn jullie toch onverstandig en traag van begrip als het gaat om het geloof in alles wat de profeten hebben gezegd! En Hij legde hun uit wat in heel de Schrift op Hemzelf betrekking had, te beginnen bij Mozes en alle Profeten." (Lucas 24,25-27) En wat gebeurde er met de leerlingen,... ze werden 'helderziend'.

Terwijl Montfort het handelen van God be-mediteerde, trok hij deze conclusie: "God had het gezegd of Hij had het beloofd, dit is de hoeksteen". Zoals de Heer vroeger het deed in het begin, zo doet Hij nog steeds.

De zending van Maria

In het document 'Lumen Gentium' van het Tweede Vaticaanse Concilie worden over Maria deze belangrijke zinnen gezegd: "De Maagd Maria wordt erkend en geërd als de waarachtige moeder van God en van de Verlosser. Zij heeft trouw het verbond met haar Zoon bewaard tot onder Zijn kruis, waar zij rechttop bleef staan". De zending van Maria is niet ten einde, niet aan het Kruis, niet in het cenakel. Zij is er waar leerlingen in gebed zijn.

Op 6 mei 2016 zal zij met ons zijn.

Tussen Pasen en Pinksteren, de groei van het zaad

Een weg te gaan

De liturgische tijd die wij nu beleven is er helemaal aan gewijd om trouw te zijn aan het gebed samen met Maria. Volgende maand beleven wij Pinksteren. Vooraleer we daar zijn hebben wij tijdens de maand april nog een weg te gaan. De liturgie helpt ons door twee uitgesproken momenten aan te bieden!

De aankondiging van Heer

Op 4 april vieren wij de Aankondiging van de Heer met het onthalend Ja-woord van de Maagd Maria waardoor God mens kon worden in haar schoot. “Zoals Jezus binnenkwam in de wereld, zo doet hij het tot het einde van de tijden” herhaalt Montfort. God, denkend aan de hele mensheid, richt zich tot een jong meisje in Nazaret. Wat is de toepassing op Montforts wijze: wij zijn gedoopt. Dezelfde God denkt aan nog vele anderen en richt zich tot ons, gedoopten, en vraagt onze medewerking aan de realisatie van zijn groot project namelijk: ‘een nieuwe hemel en een nieuwe aarde’. In onze plaats hebben peters en meters ‘ja’ geantwoord op deze vraag van God. Maar, wat brengen wij er nu van terecht? Daarom suggereert Montfort om elke dag bewust dit ‘ja’ te herhalen en een houding van dienstbaarheid omwille van de ander aan te nemen.

Hij is niet ver

Driehonderd jaar geleden, op de komende 28ste april, dag op dag, is Montfort naar de hemel gegaan, maar hij heeft ons niet alleen gelaten. Wij kunnen ons zijn getuigenis herinneren die hij neerschreef in zijn brief aan de inwoners van Montbernage en aan andere parochies waar hij missie gepreekt had. Hen met wie hij in verbondenheid was, vergeet hij nooit meer: “Dierbare inwoners van Montbernage, van St. Saturnin, van St. Simplicien, van De Verrijzenis en anderen die genoten van de missie; moge Jezus de Christus, mijn Meester, u in Jezus en Maria groeten. Ik kan u niet mondeling spreken, daar de heilige gehoorzaamheid me dit verbiedt, maar ik neem de vrijheid u te schrijven over mijn vertrek, zoals een arme vader dit doet voor zijn kinderen. Ik zal u geen nieuwe dingen leren, maar ik zal u bevestigen in de waarheden die ik u heb verteld. De vaderlijke en christelijke vriendschap die ik u toedraag is zo groot dat ik u altijd in mijn hart zal dragen, tijdens mijn leven, na mijn dood en in de eeuwigheid! Ik zal mijn rechterhand sneller vergeten dan dat ik u vergeet, waar ik ook ben. Al ben ik voor het heilig altaar, al ben ik in een uithoek van de wereld of aan de poorten van de dood: wees hiervan overtuigd en probeer trouw te zijn aan wat Jezus Christus u heeft geleerd via de missionarissen en mijzelf. Ondanks de duivel, de wereld en de bekoring van het lijfelijke, houd vol.” Wat een getuigenis!

Laten wij met vertrouwen de weg verder gaan gedurende heel de maand april in gedachten met deze twee getuigenissen.

Het moge je goed gaan.